

בתים ישראליים

רונה לב כהן

בתים ישראליים / רונה לב כהן

בתים ישראליים / רונה לב כהן

ממש כשם שאין לנו מטבח ישראלי מובהק, כך גם לא ניתן להגדיר באופן מוחלט את עיצוב הבתים הישראליים. פיוז'ן של טעמים, תרבויות, ארצות ותקופות. יש בפיוז'ן הזה את הבסיס המשותף של כולנו, אבל על הבסיס הזה הלבשנו אין סוף טונים, הרבה יותר מכלל מקום אחר בעולם. הבתים המוצגים בספר נמצאים בהרים ובעמקים, בלב הכרך האורבני, בהרחבות קיבוצים ומושבים, בבנייני דירות ותיקים וחדשים וגם בדיירות שכורות. חלק מעבודות העיצוב בבתים הללו נעשו בתקציבי ענק וחלקן בתקציבים נמוכים, מתוך מחשבה שכל אחד יוכל למצוא בספר גם את עצמו. הספר מציג מגוון רחב של סגנונות המבטאים היבטים שונים של העיצוב הישראלי וממחישים את היצירתיות הישראלית אשר הופכת את עיצוב הפנים שלנו למגוון ביותר בעולם.

זהו ספרה הראשון של רונה לב כהן, עורכת מגזין PNIM לעיצוב פנים. מגזין PNIM הוא המגזין האינטרנטי הראשון שהוקם בישראל כדי לעסוק בכל הקשור בעיצוב פנים ובהם סטילינג בנובה העיניים.

www.pnim.co.il

0 5750000610 0
ראנאקוד 575-610
מחיר 129 ש"ח

בבית מתגוררות האדריכלית ושלושת בנותיה. הבית עוצב בקונספט של פעם, במטרה שכל מי שצוננס ירגיש מיד בבית. ואכן, בבית מארחות הרבה את חברי המשפחה ואת חברי הבנות. החלל הציבורי של הבית פתוח לגינה ולפרגולה המהווה המשך טבעי לחלל האירוח שלו. הרהיטים נאספו עם השנים, ומאחורי כל פריט סיפור משלו. כך הבית משוּבץ מזכרות מתקופות ואירועים שונים. בסלון ספת צ'סטרפילד זוונית בחום שוקולד, שטיח ויגור דרמטי ושולחנות ברזל בגדלים שונים ובגמר חלודה. קיר הטלוויזיה תוכנן כך שישלול נישה בבוהה מאד לספרים ולמשקאות. בפרגולה וילונות חוץ בצהוב ולבן לסגירה לאורך הצללה או כהגנה מפני הגשם. עיצוב: אורלי אמסל, צילום: ננה שחם פורת

דירת קרקע הפונה לגינה ירוקה ששופצה במסגרת הרחבה. המעצבות בחרו לנצל את ההפרדה הטבעית של הקורות ועמודי הקונסטרוקציה שבאזור חיבור תוספת הבנייה, לטובת הגדרת אזור ביניים חדש של פנים-חוץ. הן יצרו מעין מרפסת מקורה מקפת וטריגו זכוכית, שניתן לפתוח את סולה ולהכניס את כל הגינה פנימה. במרכז החלל החדש מוקמה פינת האוכל לטובת ארחות משפחתיות ויציאות. הקורה הקיימת נצלה לצורך הסתרת ארחת הקמין הארוכה שמתעקלת במקרה וממשיכה לכל אורך התוספת, עד ליציאה החוצה בכב המטבח. מאחר והמטרה הייתה למוג את התוספת המקורה עם החוץ ולא לחבר אותה עם יתר הבית, נבחר לחפותה בפרקט עץ סיק הממשך גם למשטחי החוץ. הסלון והמטבח, לעומת זאת, חופו באריחים גדולים דמויי בטון ליצירת תהליך בין מודרני לכפרי. עיצוב: מיה רזותי עיצוב ותכנון פנים, צילום: שרון כרמל

שטח הבית בראשון לציון 220 מ"ר והוא נבנה בשנות התשעים המאוחרות בשמנה של בתים פריים והים. חלומם של הדיירים היה בית מואר, בהיר, רך ומזמין, אשר נותן תחושת שייכות, זרימה וחיבור בין פנים הבית לחוץ. בנוסף, הדיירים ביקשו תכנון שאפשר לארח חברים ומשפחה. התכנון כלל הגדלת פתחים מהותית בחלל הציבורי וביסול שלוש המדרגות אשר חצו את החלל לחתוב קודם לכן. על ידי יישור והגבהת הקרקע, לרבות התצר העוספת את הבית. הסלון מוקם מחדש בצידו הדרומי של הבית וכולל ספה גדולה, ספת שולונג מפנקת נוספת וסורה נוחה. הנונים שנבחרו בהירים, רכים ומאירים המאפיינים את החוץ העיצובי לפי צורכי בני הבית. הקיחת נצבעו בנוון לבן ועליהם נתלו ציורים של אמנים ישראלים. במרכז הסלון הונח שטיח וינסטן אותנטי להשלמת המראה.

עיצוב: שלומית נרקיס, צילום: עודד שמדר

דירה בשכונת אוורן חן בתל אביב, שממנה נשקף הים, שופצה עבור משפחה שבה האם היא פסלת הקרמיקאות עם אהבה גדולה לים, לאומנות ולחפצי נוי. האתגר המרכזי היה לתכנן, להציג ולאחסן את חפצי האומנות מעשה ידה של בעלת הבית בחלל המרכזי, וכן ספרי אומנות וחפצי נוי נוספים. המעצבת ביקשה ליצור אווירה של דירת קיס על הים, עם הרבה כבוד ומקום לפריטי האומנות השונים. הקונספט היטיב לאידי ביטוי בעיקר בבעיניו שנבחרה. במסרה ליצור עניין ממבט ראשון, נבחר הקיר המרכזי מול דלת הכניסה כקיר קונספטואלי. קיר זה, שדרושו ישנו מעבר לחלל חדרי השינה, מפריד בין החלל הציבורי לחלל הפרטי ומהווה את עמוד התווך הוויזואלי של הדירה. יחידת התצוגה רב-תכליתית, ובחלקה התחתון תוכנן אחסון. בחלקה העליון היא מחולקת לרביעים בדלים שונים בנוונים שונים של כחול, ירוק וטון של חול, כחלק מהמסטיב הימי המעודן שאותו נתבקשה המעצבת ליצור. בחלק מן הרביעים שולבה תאורה שמושפיה ממד דרמטי ומהווה דקור לפריטי אומנות ספציפיים. עיצוב היה רחבית עיצוב ותכנון פנים, צילום: שרון סרמל

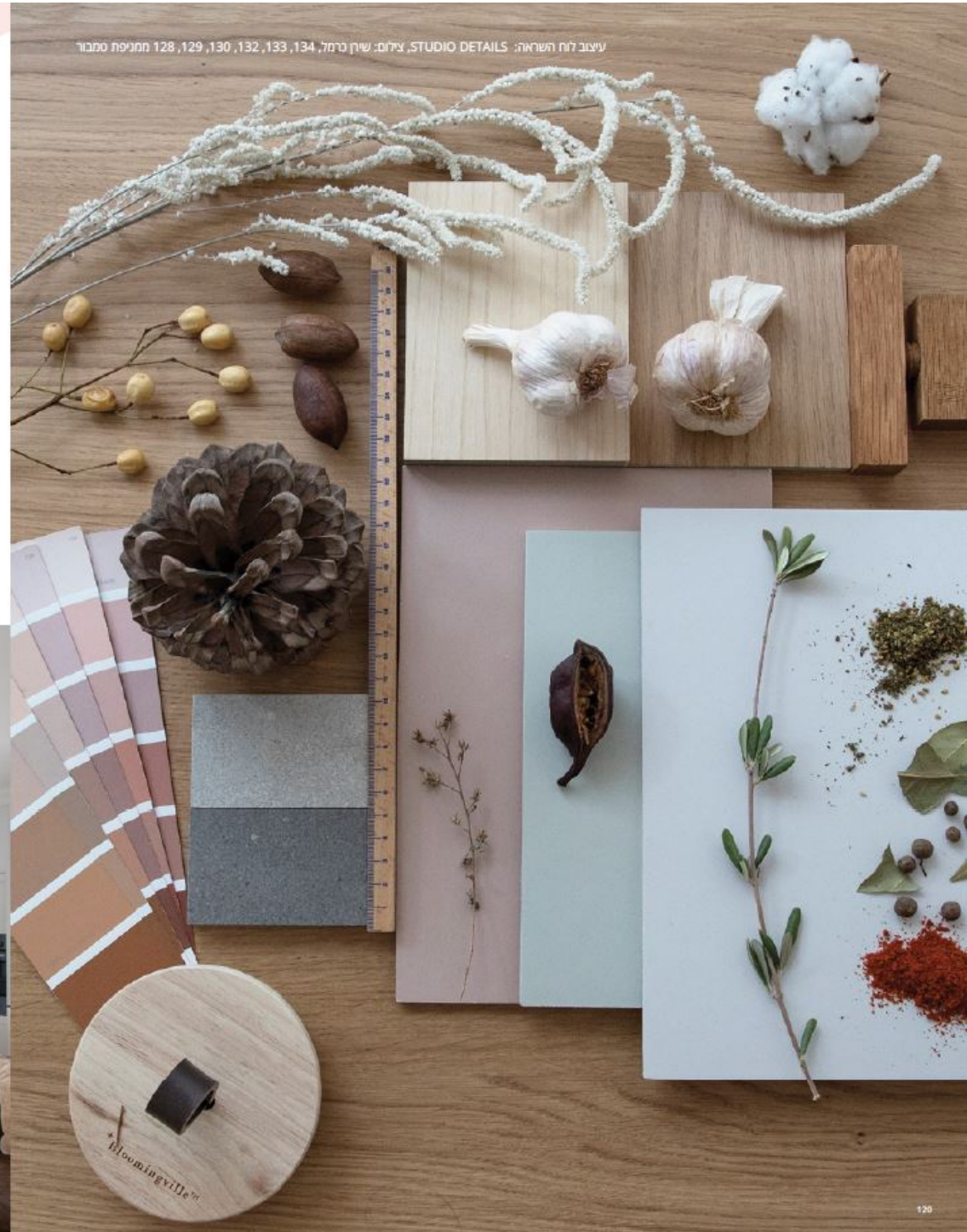
בית ישן ברמת הגולן שעבר מתיחת פנים מקיפה הכוללת שבירת קירות, החלפת ריצוף, החלפת אלומניום ותכנון נגרות לכל החלל הציבורי, תוך שמירה על המעטפת הקיימת. הספרייה בחלל הציבורי תוכננה על ידי המעצבת, ובוצעה על ידי נבד אומן בשיתוף עם בנם של בעלי הבית שהוא מסגר מוכשר. הספרייה תוכננה לשאת את ספרי האומנות והקריאה הרבים. החומרים שנבחרו עבור הספרייה הם עץ ובדל שחור, והם משתלבים היטב עם שאר החומרים בחלל: אלומיניום שחור, רצפה בטון מוקה-אפרפר, הרבה שטיחים אתניים וציצית אומנות מיוחדת שנאספו לאורך שנים. עיצוב: ענבר וזמר תכנון ועיצוב פנים, צילום: שרון סרמל

בדירת קרקע שהורחבה כלפי הגינה היחקה המקיפה אותה, הוחלט למקם באזור ההרחבה פינת אוכל עגולה לסוכת ארוחות משפחתיות מרחבות ואירות. במקביל שופץ המטבח, ובאי החדש, שכולל אחסון מכיוון המטבח, מוקמו שלושה מקומות ישיבה כמספר דיירי הבית. האזור החדש שנוצר בעקבות הרחבת הבית הופרד חומרית קונסטרוקטיבית מהמטבח ומיתר הבית, סאור בנייים של פנים-חוץ. פינת האוכל משמשת למעשה גם כסוג של אירוח חוץ שמתקבל עם פתיחת כל הווטרנות המקיפות אותו, כך שמתקבלת תחושה של אזור אירוח נפרד. עיצוב: פיה רחנית עיצוב ותכנון פנים, צילום: שרון כרמל

עיצוב לוח השראה: STUDIO DETAILS, צילום: שרון כרמל, 128, 129, 130, 132, 133, 134 תמונת סמבור

בבית פרטי בן 200 מ"ר בכרכור מתגוררים זוג ושלושה ילדים. הדגש העיקרי בשיפוץ הבית היה המטבח. בתהליך החלופה מיקומים בין הסלון למטבח על מנת ליצור חלל גדול, מרווח ומאיר. המטבח מעוצב בסגנון כפרי מעודן, ונבחרו עיבודי חזיתות בגוון תכלת-אפרפר בשונה מכלל הבית שנווני לבנים, וזאת בכדי להדגיש את המטבח בחלל הציבורי. במרכז המטבח שולב שולחן נדול מעץ טבעי המשרת בנוחות את הדיירים בחיי היום יום ובאירוח משפחתי מורחב.

עיצוב: עדי שגב, צילום: רית סרדקיה

המטבח בדירה במדעיין היה לפני השיפוץ במצב טוב יחסית, והייתה אפילו התלבטות מצד הדיירת אם להשאיר את המטבח הקיים, אך האי העצום שהיה קיים במטבח הקטין מאוד את החלל המרכזי ולכן הוחלט בסופו של דבר על החלפת המטבח. המטבח הוקטן במטע והאי הוקטן משמעותית, מה שגרם לכל החלל המרכזי להיראות מרווח יותר. ההחלטה להשאיר את האי למרתם הקרובה בינו לבין פינת האוכל התקבלה מתוך רצון ליצור מקומות אחסון נוספים וישיבה אינטימית יותר באזור המטבח עצמו. על מנת ליצור מראה חמים הוחלט על פרקט למינציה בגוון אלון טבעי בכל הבית. הפרקט עמיד למים, לכן שולב גם במטבח.

הבית כולל מקומות אחסון רבים, תוך כדי הקפדה וירידה לפרטי פרטים, כך שכל פרט מצא את מקומו. פינת האוכל הוגדלה מעט על חשבון שיחתי האורחים ונוצרה נישא שבה תוכננה שידה בננרות בירוק מעוטר ובה מאוחסנים כלי הנשמה לאירוח. על השידה מוצגים פריטים אהובים במיוחד שמשתלבים בהרמוניה עם המראה הכללי.

עיצוב: נועה בר משה, צילום: שרון כרמל

מטבח שעוצב בסגנון כפרי ועדני במסגרת שיפוץ סולל של דירת 80 מ"ר בשכונת מעוז אביב בתל אביב. גובה תקרה הגבוה המאפשר להחליט העיצובית להימנע באופן נורף מהנמכות, לרבות לצורכי מיון. בהתאם לכך נבחרה תעלת מיון חשאית למיון החלל הציבורי והמטבח. התעלה נצבעה בצבע המטבח, מה שמרכך את נוכחותה בחלל ומנעה להשתלט עליו. המטבח קיבל סטיוס עדני ופחות מתקתק בזכות הבחירה לצבוע אותו בגוונים אפורים: אפור-אבן בהיר מאוד נבחר עבור הארונות ואפור כהה נבחר עבור האי. שיש בהיר דמוי קורזה וחיפוי בריקים מקרמיקה מעל הכיורים מעניקים את האוויר החדש בין רכות כפרית למראה מתועש ונשגבי יותר. נגיעות צבע רכות נוספו באמצעות כלים ופריטי נוי על מדף ייעודי מעל הכיורים ועל משטחי השיש.

המטבח כולו מונח על רצפת פרקט אלון המעניק את האוויר החומרי והצבעוני הדרוש ליצירת תמונה כוללת מאוונת של חומרות תמימה וביתית. העץ חורר שוב במדפי הספרייה מימין לאי, ואילו מסגרת הספרייה נצבעה בגוון אפור, בדומה ליתר המטבח. באופן זה הספרייה מהווה אזור ביניים שמחבר בין המטבח ליתר החלל. גם זוג נטפי התאורה שנתלו מעל לאי הינם הכלאה של כפרי ומתועש. הארילים השקופים הינם חלק ממוטיב חורר בבית עצמו של בחירה בטופי התאורה שקופים, אשר נועדה להעניק מעמד בטורה לנף מהחלונות ולאפשר מבט החוצה בדרך התאורה התלוייה.

עיצוב: מיה רזניץ ועיצוב ותכנון פנים, צילום: שרון כרמל

בתכנון דירה בת 54 מ"ר במרכז תל אביב הושם דגש רב על מעבר האור הטבעי בין חללי הדירה. בהתאם לכך נבחרה עבור קיר הכניסה לחדר השינה דלת בתל גדולה ושקופה, שתעביר את האור הטבעי מחלון חדר השינה ותתרום לתחושת האוויריות. בצד הדלת מסווין חדר השינה נתלה וילון על מסילה, שניתן לסגירה בשעת הצורך. בכדי ליצור תחושה מרווחת בדירה הקטנה נשמרה חומריות וצבעוניות אחידה בכל החללים: הרבה עץ אלון טבעי בשילוב עם ראסן וסקלת נוונים קבועה של ייקרק-אפרפר עם ורוד פודרה עדן. הריהוט שנבחר עדן וקטן בממדי, לשמירת התחושה האווירית.

עיצוב: דנה כרזות, צילום: אחי בני

חדר שינה | 243

באמצעות תכנון של חדרי שינה שקופים ניתן להכניס אל דירות קטנות אור טבעי ותחושה פתוחה ומרווחת יותר. באופן הזה נוצר מבט רציף ומלא עומק של המרחב הציבורי והפרטי ללא חסימה של קירות ודלתות אטומות. את הצורך באינטימיות ובהשקט החדר ניתן לפתור באמצעות וילונות פנימיים הניתנים להסטה או גלילה מתוך החדר.

בדירת שיכון ישנה בצפון תל אביב ששופצה מן היסוד בחרו המעצבות למקם את חדר השינה המרכזי בכניסה ולתחום את חזיתו בוויטרינת זכוכית שקופה. הבחירה לעשות כן לא הייתה שרירותית, אלא נבעה מקונספט כללי של הכנסת הנוף עד כמה שניתן אל הדירה, לרבות נוף העצים והלונה פארק ששקף מחדר השינה. כתוצאה מכך התקבל מבט פנורמי אל הנוף מוויטרינת הסלון ומחלון הגדול של חדר השינה הפתוח לחלל הבית. ליצירת פרטיות נתלה לרוחבה של הוויטרינה בחדר השינה וילון שניתן להסיט מתוך חדר השינה ליצירת קיר טקסטיל לבן. כמו כן הושם דגש על סוג הווכיות ונבחרה זכוכית נפולה מבודדת רעשים. מבחינה סגנונית נבחר פרופיל אלומיניום דמוי בלטי לכל יתר המפתחים בבית. החשיבות שבקישירת סגנונו של חדר השינה ליתר הבית, בהיותו פתוח לחלל הציבורי, באה לידי ביטוי גם בסטף שנבחר עבור קיר חדר השינה, בטקסטיל ובתאורה.

עבור קיר נב המיטה נבחר טפט פרחוני עדן בגוון תכלת-אפרפר. אותו טפט מחפה גם את הנישה הצמודה בחלל הציבורי מעל הפסגרת, ואותו גוון תכלת חוזר שוב בטקסטיל של הספה בסלון. כך כל אזורי הבית הנראים לעין נקשרים יחד. נב המיטה אף הוא חוזר על אותה סכמה מקשרת: הוא חופה בלבד אפור תואם בגוון לאלומיניום של מוציאת הווכיות ויתר הפתחים בבית. לצד המיטה נתלו מנורות קריאה מהתקרה כמעין עששיות. בהיעדר מקום אחר בדירה, הוחלט למקם את פינת העבודה בחדר השינה, כך שתתמוך בחדר באופן הרמוני מבלי לבלוט. על אף שחדר השינה אינו גדול מתקבלת תחושה של מרחב בזכות החלון הממוקם לכל רחבו וממסגר את הנוף.

עיצוב: מיה רוכיטץ עיצוב ותכנון פנים, צילום: שרון כרמל

כמו ביתר הדיירה, גם בחדרי הרחצה תוכננו הקירות, הכלים הסניטריים ונגרות הכיור בצבעים רגועים ונקיים. לריצוף נבחרה רצפת חלקי נחל מלוטשים. שילוב של חומריות טבעית - במשטח לכיור העשוי עץ, שליכט מינרלי בגב קיר המראה וברזים בגוון ברונזה - מעניקים יחד מראה סבעי ועושר מרקמי בחלל. התכנון לקח בחשבון ראייה קדימה להשתנות המשפחה, התבוננות הילדים והוספת מקומות אחסון וארונות אינטגרליים.

עיצוב סטודיו בר-כרל קוץ, צילום איתי בנת

חדר הרחצה המהווה חלק מיחידת הורים בדירה בתל אביב שהים נשקף ממנה. במסגרת הקונספט הימי, שהכתיבו המיקום הגאוגרפי והעדפות בני הבית, פעלו המעצבות ליצירת אווירה של דירת קייט ישראלית על הים. בחדר הרחצה נבחרה רצפת הפסיפס בהתאם לכך בנווים של כחול עמוק, לבן צדף וחום נחושת, אשר מסייעים ביצירת תחושת החוף והאווירה הימית מבלי להיגרר לקייטש. עבור יתר חדר הרחצה נבחר חיפוי לבן מט עד תקרה כדי לאפשר לרצפה להוות את השחקן המרכזי. בהתאם לכך אף נבחר יתר הפרטים בחדר הרחצה: במקלחון הותקן ספסל מרחף ומינימליסטי מחופה בשיש וארון הרחצה תוכנן להיות ניטרלי. משטחי העץ של הארון מייצרים איוון בין החיפוי הלבן והנקי לרצפת הפסיפס.

עיצוב מה וחנית עיטוב וחלבוני סניט. צילום: שיק סרוד

אריחי גרניט מאוירים בכחול באווירת 'וינטג' הוכרו לדיירת פריסים מבית הוריה. מכיוון שבבית כולו יש ניחוח נוסטלגי, הוחלט להשתמש באריחים אלה כרקע לחדר הרחצה. הנגרות שנצבעה בצבע כחול מוסיפה אופי ומתחברת למוטיב הצבע שמוביל בבית כולו.

עיצוב: נטע נבאי, צילום: שרון סהר

בחדר רחצה בבית בפרדס חנה הנוונים הניטרליים נבחרו על מנת לשוות לחלל תחושת נקיין ולאפשר לאור הטבעי להציף אותו. היקף החדר חופה באריחי קיר לבנים מבריקים בשילוב שליטט בגוון חול שמכניס מרקם מחוספס וטבעי. הריצוף הנבחר נותן כתם צבע מעודן ורקע לנגרות בטון כחול-ים ולאמנטיים המוזהבים המקטינים את הארון והקירות באלגנטיות צנועה.

עיצוב: עדי שגב, צילום: רחלה עיד

חדר רחצה מרכזי בדירת קרקע בשכונת מעוז אביב שעברה שיפוץ במסגרת תוספת הרחבה. דלתות הפנים מברזל אפור משולב וכסית נותרו והכתיבו סגנון אתני-כפרי-עדכני לכלל הבית, כולל בחדרי הרחצה. אהבתם של בני הבית לצבע הכחול הכתיבה את בחירת הצבעים. עבור רצפת חדר הרחצה המרכזי ודופן האמבטיה, נבחרו אריחים מאוירים בגודל 20/20 ס"מ עם הדפס אורגומנטלי לבן על רקע כחול מעושן, משולב הדפס סרצו המעניק אפיון ישראלי. בהיות אריח דומיננטי, עבור יתר קירות חדרי הרחצה נבחרו אריחים ניטרליים לבנים בגודל 30/60 ס"מ. ארון הכיור, שתוכנן בנגרות, מהווה כתם צבע משמעותי נוסף בחלל. הגוון הנבחר עבור הארון בוחק יותר מטון הרצפה על מנת לתת לכי החלל מראה רענן ועדכני. הארון עצמו בעל חזיתות כפריות עדינות ומשטח שיש לבן, ואינו מכביד על החלל בנוכחותו. איוונים נוספים בין כפרי לעדכני נעשו באמצעות בחירת מראה עם מסגרת עץ אל מול תאורת פס מודרנית מעל המראה וספוט לבן תקרית.

עיצוב: מיה רזית עיצוב ותכנון סגים צילום: שרון סהר

